

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6056/2023
28.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Данка Живановић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 20449/19 од 03.02.2021. године, у седници одржаној 28.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 20449/19 од 03.02.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 20449/19 од 03.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5933/19 од 24.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор месне ненадлежности. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени на име мање исплаћене пензије за период од јануара 2016. године закључно са децембром 2018. године исплати износе од по 116,00 динара месечно, све са законском затезном каматом на сваки од наведених месечних износа од 15-ог у наредном месецу за претходни месец до исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове. Ставом четвртим изреке, одбијен је предлог тужиоца за ослобађање од плаћања судских такси.

Виши суд у Београду је пресудом Гж 20449/19 од 03.02.2021. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 5933/19 од 24.10.2019. године у ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење садржано у ставу четвртим изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 5933/19 од 24.10.2019. године и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде Вишег суда донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20).

Према наведеној одредби закона, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за размотром правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе, као и новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Тужбени захтев за накнаду штете због мање исплаћене пензије у периоду од јануара 2016. године до децембра 2018. године је одбијен с позивом на одредбу члана 109. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, а образложење побијане пресуде за одлуку о тужбеном захтеву не одступа од правног става израженог у одлукама Врховног касационог суда којима је одлучено о захтевима са истоврсним чињеничним стањем као у овој правној ствари. Наиме, тужилац се определио за исплату пензије у готовини на адреси свог пребивалишта и таквим избором начина исплате прихватио је и обавезу да плати поштарину прописану ценовником ЈП „Пошта Србије“ и то под условима повољнијим од тржишних. Паушално позивање тужиоца да су други судови у предметима са истоврсним чињеничним и правним основом донели другачије одлуке, које одлуке нису приложене, не указују нужно на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у овом случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведених разлога нема основа за одлучивање о ревизији као посебној, па је одлучено као у ставу првом изреке применом члана 404. став 2.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу одредаба члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 468. став 1. и 479. став 6. ЗПП и оценио да је и у смислу тих законских одредаба ревизија недозвољена.

Наиме, Законом о парничном поступку је прописано да су спорови мале вредности у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 468. став 1.), да у таквом спору против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена (члан 479. став 6.), као и да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3).

Тужба је поднета 03.09.2021. године, а вредност предмета спора је 4.176,00 динара, што не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу

Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па се у конкретном случају ради о спору мале вредности.

С обзиром да је побијаном пресудом донетом у другом степену одлучено у спору мале вредности и да у таквом спору није дозвољена ревизија, Врховни суд је одлучио као у другом ставу изреке на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић